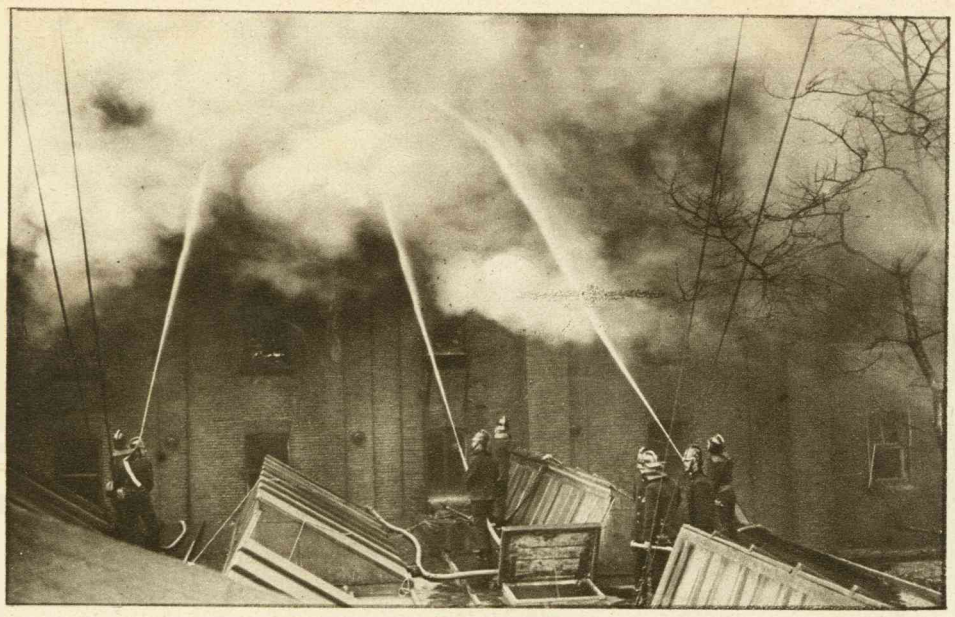
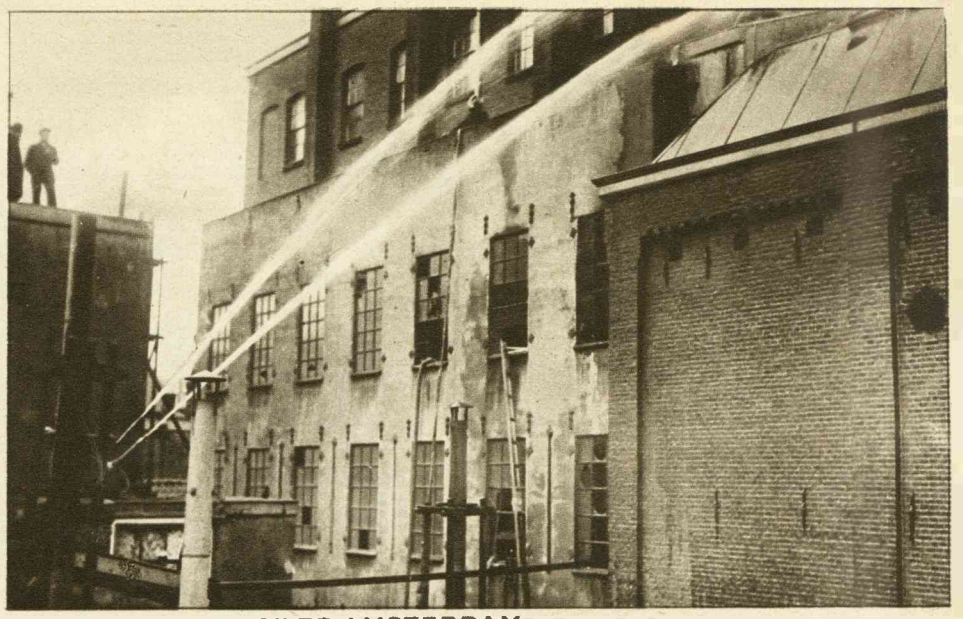

ZWARE UITSLAANDE BRAND IN DE BROODFABRIEK „CERES" TE AMSTERDAM.
Donderdagmorgen in de vroegte brak in de brood- en meelfabriek „Ceres" te Amsterdam een zware uitslaande brand uit, die door de brandweer met alle middelen, onder leiding van den commandant Gordijn, bestreden werd. Bijna het gansche gebouwen-complex dat op Rotterdamsche beurspolis verzekerd was, brandde uit.

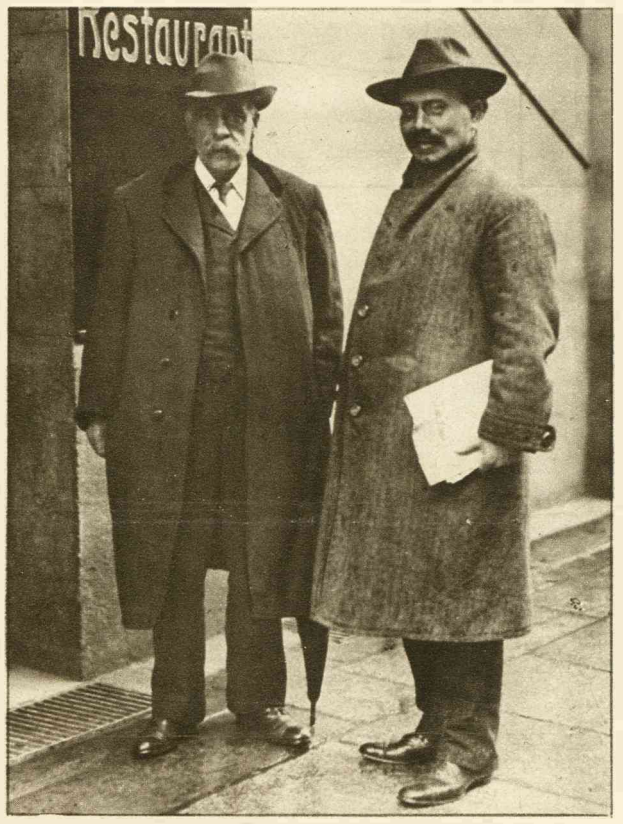
Riek aan het meisje, dat Topsy aan mij voorstelde met een: „Dat is onze Jansje."

„Ja Mevrouw, mijnheer is boven."

„Hij zit eeuwig te studeeren," zei Riek, haar hoed afzettend, en de toon van haar stem trof me onaangenaam. — „Topsy, ga jij je vader eens halen."

DE KROONPRINS VAN SERVIË TE LONDEN.
De kroonprins van Servië en Prins Albert van Engeland verlaten het Charing Cross station na aankomst van eerstgenoemde te Londen.

EEN VEELBESPROKEN MAN.
Liebknecht (rechts) de leider der Duitsche Socialistische Partij.

DE KROONPRINS VAN SERVIË TE LONDEN.
Een enthousiaste menigte brengt den kroonprins van Servië een spontane ovatie voor zijn hotel.

Bert kwam beneden, Tops danste voor hem uit.

„Kent u Vader, Tante Mies?" — „Ja Topsy," lachte ik.

Bert begroette me hartelijk, maar was aan tafel zeer afwezig, sprak weinig, en daardoor kreeg ik steeds een gevoel, alsof ik niet gewenscht was; ook Tops had niet veel te zeggen; wèl keek ze me af en toe aan met haar mooie, blauwe kinderoogen. Dan knikte ik tegen haar, en dan lachte ze met een kleurtje van plezier. Ze had naast me willen zitten, maar Riek wilde dit niet. „Ze knoeit soms zoo, ik moet gedurig op haar letten." En toen ik beweerde: „Dat kan ik toch óók wel doen," zei ze zoo afwerend: „nee Mies, heusch 't is beter dat ze op haar oude plaatsje blijft zitten," dat ik niet verder aandrong. En dus zat Tops tegenover me, het malle kleine haarpiekje met blauw strikje recht overeind. Toen ze bemerkte dat ik daar naar keek, zei ze trosch er met haar handje even aankomend: „Ik heb een Engelsch opnemertje, Tante Mies."

Na tafel verontschuldigde Bert zich. Hij had nog wat na te kijken boven. Ik moest mijn koffer nog uitpakken, vroeg of Topsy meeging.

„Nee, ze gaat dadelijk naar bed," zei Riek.

„Evetjes maar Moeder," vleide Tops.

„Ja toe, eventjes," zei ik. „Topsy moet toch zien wat ik voor haar heb meegenomen." Tops' oogen glinsterden.

„Maar niet lang hoor!" vermaande Riek. Top klom naast me mee naar boven, twee stapjes op een tree.

„Ik vind het erg prettig dat u hier bent, Tante Mies. Anders had ik al naar bed gemoeten," verkondigde ze.

„En nu kun je me nog helpen uitpakken."

„Ja," zei ze gewichtig.

— Op mijn kamer danste ze om den half uitgepakten koffer heen, verrukt over alles wat ze zag. „O, Tante Mies, wat een mooie kraag, en wat een mooie blousetjes. Ik heb er ook veel, Tante Mies. Ik heb," en Tops telde op haar kleine vingertjes af, „ik heb mijn zwarte fluweeltje, en mijn blauwe japonnetje, en .... en die met de bloemetjes . . . .en mijn witte cachemiertje ...." — Oolijk keek ze mij aan. Ik lachte om het eigenwijze „mijn witte cachemiertje." Klein ijdeltuitje.

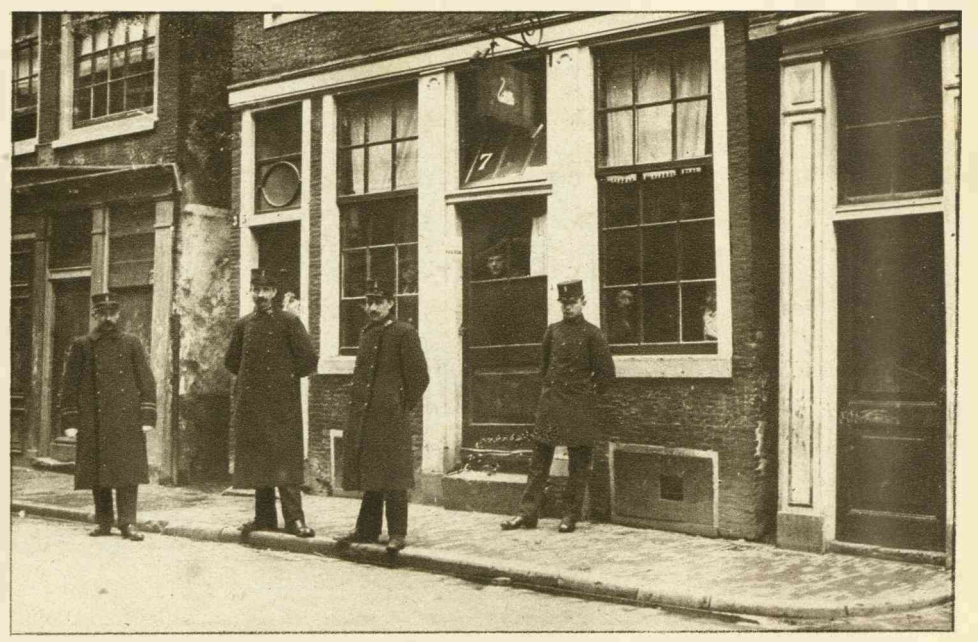
Maar daar hield ik den grooten, bruinen Teddy-bear in de hoogte, dien ik voor haar meegenomen had, en Tops' mondje opende zich in een „O!" — „Voor jou Topsy."

Weer zei ze verrukt: „O." Toen voelde ik, terwijl ik bij den koffer geknield lag, twee kleine armjes om mijn hals, en het lieve kweelstemmetje fluisterde kriebelend aan mijn oor: „Ik houd zooveel van je, Tante Mies."

Met den beer in haar armen bleef ze toekijken, tot Jansje klopte en zei, dat ze Topsy kwam halen. Zoet zei ze direct: „Nacht Tante Mies." „Ik kom je nog een nachtzoen brengen hoor, als je in je bedje ligt," beloofde ik.

„SEIDERAVOND".
Door de Joodsche Tooneelvereeniging „Betsabel" werd verleden week in het gebouw Werkenden Stand te Amsterdam een opvoering gegeven van het blijspel in één bedrijf van Dr. M. de Hondt Jr. „Seideravond".

DE POKKEN TE AMSTERDAM. *(V.F.B.)*
Verleden week werd in een volkslogement in de Looierstraat te Amsterdam een geval van pokken geconstateerd, hetgeen natuurlijk in deze volkrijke buurt een geweldige consternatie teweegbracht. Alle bewoners van het huis werden in observatie gehouden en door de politie streng bewaakt, totdat zij naar de barakken waren overgebracht